

Jakub Łojko

Mikołaj Kicki. Uczony, duchowny, krewny i zaufany Andrzeja Łaskarza

Działalność Andrzeja Łaskarzycy bez wsparcia liczного grona osób byłaby znaczenie ograniczona. Analizując ten krąg współpracowników dostrzegamy, że ważnymi elementami doboru ludzi w jego otoczeniu było zaufanie, które wraz z wiedzą były istotnymi elementami kwalifikacji. Wydawałoby się, że to nepotyzm i „kolesiostwo”, gdyż znaczny odsetek to ludzie spokrewnieni z Łaskarzem i pochodzący niejako z sąsiedztwa (Licheń, Niestusz, Tuliszków). W tym kręgu na czołowe miejsce wysuwa się postać Mikołaj z Kik w ziemi sieradzkiej, zwanego też Kiczką lub z Kik w województwie Sieradzkim. Jego kariera wyraźnie wskazuje, że wciąż pojawiał się w otoczeniu swojego wybitnego krewniaka z Gostawic. W 1407 r. był kanonikiem kapituły katedralnej we Włocławku. Dwa lata później został archidiakonem gnieźnieńskim. Pierwsze zetknięcie się z działalnością dyplomatyczną odnotowujemy w 1413 r., kiedy uczestniczy w procesie przed Benedyktem Macrayem.

W osobistej karierze jego wykształcenie staje się jakby elementem ubocznym. Dość późno zadbał, aby uzyskać wykształcenie wykraczające poza tytuły bakałarza i magistra. Zapewne od 1415 r. przebywał w Padwie, gdzie w latach 1418-1419 był rektorem jednej z nacji. W tym czasie tytułował się już doktorem dekretów, tj. prawa. Uczestniczył 1420 r. w poselstwie do Wrocławia, gdzie Zygmunt Luksemburski ogłosił wyrok w sporze polsko-krzyżackim.

Mikołaj Kiczka odegrał ważną rolę jako prokurator króla polskiego w procesie z krzyżakami, który toczył się przed legatem papieskim Antonim Zeno z Mediolanu. W tej roli potwierdzono go od 17 kwietnia do 16 października 1422 r. Funkcję po nim przejął Stanisław ze Skalbmierza. Powoli odchodził z dyplomacji. Jeszcze w 1427 r. uczestniczył w pracach komisji wyznaczającej granice pomiędzy Wielkopolską a posiadłościami Zakonu Krzyżackiego w Nowej Marchii.

Od tego czasu skupił się na działalności kościelnej. Był fundatorem i budowniczym kolegiaty w Środzie Wielkopolskiej. Po śmierci biskupa Andrzeja z Gostawic zarządzał wakującą diecezją, bowiem król Władysław Jagiełła nie dopuścił do zatwierdzenia biskupa-elekta Mirosława z Brudzewa (koło Stupcy). Zmarł w 1429 r.

Mikołajowi Kickiemu przypisuje się autorstwo kroniki polsko-krzyżackiej powstałej około 1420 r., zachowanej w rękopisie należących do Sędziwoja z Czechła, prepozyta

augustianów z Kłodawy w dawnym województwie i powiecie łęczyckim. Wspomniany manuskrypt przechowuje Biblioteka Książąt Czartoryskich w Krakowie, a jego cyfrową kopie udostępnia biblioteka Polona.

Literatura: H. Chłopocka, *Nieznana kronika sporów polsko-krzyżackich w latach 1308-1420*, Zapiski Historyczne LXV, 2000, z. 2, s. 127 [351 – 156 [380]; M. Czyżak, *Kapituła katedralna w Gnieźnie w świetle metryki z lat 1408-1448*, Poznań 2003; Polski Słownik Biograficzny, t. XII, Wrocław 1966-1967, s. 392.